

ارزیابی چندبعدي عملکرد زنجیره تأمین: کاربرد OLAP

سنا مزده^۱

چکیده

مدیریت عملکرد کسب و کار (BPM) به مفهوم تحلیل اطلاعات به منظور تصمیم‌گیری اثربخش و بهبود عملکرد سازمان می‌باشد؛ در این میان هرآنچه - اعم از سامانه‌ها، فرایندها و فعالیت‌ها - که به طور مستقیم یا غیرمستقیم در رسیدن به اهداف متعالی سازمان نقش دارند، با مدیریت عملکرد سروکار خواهند داشت؛ زنجیره تأمین - که در دهه اخیر به عنوان یک راهکار استراتژیک، توجه بسیاری از متخصصان را به خود جلب نموده است - از این قاعده مستثنی نمی‌باشد. از سوی دیگر با وجود تحقیقات فراوان، به دلیل تعدد داده‌ها، تا بحال مفهوم و به دنبال آن ابزاری جامع برای کاربردی نمودن مدل‌های اندازه‌گیری عملکرد زنجیره تأمین ارائه نشده است. در این مقاله پس از بیان لزوم مدیریت عملکرد، مدل‌های اندازه‌گیری عملکرد زنجیره تأمین - و مدل SCOR به طور خاص - بررسی می‌گردد؛ در ادامه مفهوم چندبعدي سازی (Multidimensionality) معرفی و با استفاده از ابزار OLAP، راهکار مناسبی به منظور اندازه‌گیری عملکرد زنجیره تأمین - با تأکید بر مدل SCOR، ارائه خواهد شد. دستاورد این راهکار، افزایش اثربخشی اندازه‌گیری عملکرد خواهد بود.

واژه‌های کلیدی: مدیریت عملکرد - زنجیره تأمین - SCOR - چندبعدي سازی - OLAP

۱- مقدمه

در محیط‌های تجاری مدرن، تولیدکنندگان با فشار روزافزونی برای پاسخ‌گویی به تقاضاهای تطبیق‌تولیدات خود با خواسته‌های مشتریان و بالا بردن کیفیت روبرو هستند. برای ادامه تجارت زیر این سه عامل فشار، تلاش‌های بیشتر و بیشتری باید مبذول شود تا یک همکاری و شراکت استراتژیک درازمدت با تعدادی از تأمین‌کنندگان شایسته و قابل‌به وجود بیاید و سعی شود با آن‌ها برای بهبود محصولات، کنترل موجودی و تأمین از خارج غیر فرایندگرا همکاری صورت پذیرد. به علاوه، افزایش لزوم رقابت برای بالابردن کارایی هزینه‌ها و بهبود پاسخ‌گویی به مشتری شرکت‌ها را مجبور می‌کند تا پیمان‌های دو جانبه استراتژیکی را با تأمین‌کنندگان، مشتریان و شرکت‌های خدماتی حمل و نقل دنبال کنند تا از ظرفیت‌ها و توانایی‌های آن‌ها بهره‌برداری کرده و ارزش افزوده جدیدی برای مصرف‌کنندگان نهایی ایجاد نمایند. این شراکت و پیوستگی تحت عنوان زنجیره تأمین شناخته می‌شود.

زنجیره تأمین فرآیند یکپارچه تأمین مواد اولیه، تبدیل مواد اولیه به محصول نهایی (از طریق تولید)، و تحویل آن به مشتری (از طریق توزیع و یا تحویل به خرده‌فروشی‌ها و یا هر دو) می‌باشد، که هر کدام از این سطوح شامل امکاناتی مختص به خود است. اگر صریح بگوییم، زنجیره

^۱ کارشناس مهندسی صنایع، دانشکده مهندسی صنایع، دانشگاه صنعتی شریف

تأمین اصلاً يك زنجیره ساده منفرد تشکیل شده از تعدادی عنصر تجارتي يك به يك متصل نیست، بلکه بیشتر شبکه ای است از تعداد زیادی اعضا که هر کدام با هم می توانند دارای روابط پیچیده ای باشند [۱]. برنامه ریزی، سازماندهی و کنترل فعالیت های زنجیره تأمین با عنوان مدیریت زنجیره تأمین (SCM) نامیده می شود. مدیریت زنجیره تأمین هنر اداره سازمان در جهت بالا بردن رضایت مشتری به قصد بهبود در جایگاه رقابتي و سود آوری است.

امروز تغییرات زیادی در نگرش های مدیریتی شرکت ها در سطح دنیا بوجود آمده است. این مدیریت ها در جهت مشتری گرا کردن محصول و خدمات در جهت افزایش فروش و کنترل هزینه ها برای دستیابی به سود بیشتر حرکت می کنند که لازمه افزایش کارایی و افزایش سود، داشتن اهداف مشترک در بین تمام اعضای زنجیره تأمین یعنی تأمین کننده ها، سازمان و توزیع کننده ها می باشد. در جهان امروزی و در دنیای رقابتي این شرکت ها نیستند که با یکدیگر رقابت می کنند، بلکه زنجیره های تأمین هستند که در مقابل یکدیگر صف آرای می کنند.

هیچ مسأله ای قابل مدیریت نیست مگر آنکه بتوان آن را اندازه گیری نمود [۲]. مدیریت عملکرد کسب و کار (BPM) به مفهوم تحلیل اطلاعات به منظور تصمیم گیری اثربخش و بهبود عملکرد سازمان می باشد؛ در این میان هرآنچه - اعم از سامانه ها، فرایندها و فعالیت ها - که به طور مستقیم یا غیرمستقیم در رسیدن به اهداف متعالی سازمان نقش دارند، با مدیریت عملکرد سروکار خواهند داشت؛ سنجش عملکرد می تواند اطلاعات بازخورد مورد نیاز برای آشکار ساختن پیشرفت ها، انگیزه های پیشرفت و تشخیص و شناسایی مسائل و مشکلات را از سیستم گرفته و به تصمیم گیران سازمان ارائه کند زنجیره تأمین نیز به عنوان یکی از مفاهیم در سازمان های تولیدی، از این قاعده مستثنی نمی باشد. از آنجا که این زنجیره در واقع اتصال دهنده و یکپارچه کننده واحدها و فرایندهایی است که در تأمین، تولید و توزیع نقش اساسی دارند، ارزیابی عملکرد آن دارای اهمیت بیشتری از ارزیابی عملکرد متداول یک واحد یا فرایند خاص (به طور مثال ارزیابی عملکرد منابع انسانی یا واحد مالی) خواهد داشت و به همین سبب طرز تفکر و طراحی محتوای مورد ارزیابی و معیارها (متغیرها) می بایست متفاوت و در عین حال جامع تر از حالت فوق باشد. اندازه گیری عملکرد سبب تسهیل فهم عمومی و یکپارچه سازی بین اعضای زنجیره تأمین می گردد و نتایج ارزیابی، تأثیر استراتژی ها و فرصت های بالقوه را در زنجیره تأمین آشکار می کند.

۲- اندازه گیری عملکرد زنجیره تأمین

۲-۱- مرور ادبیات

ادبیات اندکی در مورد سنجش عملکرد در SCM وجود دارد، به ویژه در رابطه با گزینش و طراحی معیارهای سیستم اندازه گیری عملکرد. در رابطه با طراحی سیستمهای سنجش عملکرد کمتر تحقیقاتی انجام شده و مستندات در دسترس بسیار کم و غیر قابل توجه هستند [۳]. Lambert بیان می کند که صحبت درباره SCM و توسعه و بهبود مدل های تئوریک در زمینه بسیار ساده می باشد، در عوض اجرای ساده ترین تکنیک ها و مدل های ارائه شده بسیار زمان بر و مشکل بوده و دقت زیادی را می طلبد [۱]. Gunasekaran چهارچوبی برای ارزیابی منظم و سلسله وار کارایی در سطوح مدیریت استراتژیک، مدیریت برنامه ریزی و مدیریت اجرایی در زنجیره

^۲ Business Performance Management

تأمین تهیه کرد [۴]. این چهارچوب به طور عمده با تأمین کننده، تحویل، خدمات به مشتری، موجودی و هزینه های حمل و نقل سروکار داشت. به زعم Stainer باید یک معیار یا مجموعه ای از چند معیار برای تعیین کارایی یا اثربخشی یک سیستم موجود و یا برای مقایسه بین چند سیستم رقیب با هم به کار گرفته شود [۵]؛ همچنین در تحقیقی سه نوع معیار و ملاک را مشخص شده است: منابع، خروجی ها و انعطاف پذیری [۳]. در تحقیقات بعدی مجموعه کوچکی از دسته بندی ها را براساس ادبیات موجود ارائه داد که شامل کیفیت، زمان، انعطاف پذیری و هزینه بود. این دسته بندی ابزاری مناسب و مفید در تحلیل سیستم ها بود. به عنوان مثال، یک مدل می تواند تنها به بررسی یک خصیصه از خصوصیات سیستم به عنوان مثال زمان و بهبود آن بپردازد. به این ترتیب، دسته خاصی از معیارها مورد بررسی قرار خواهد گرفت، اما در این دسته نیز معیارهای فراوانی یافت می شوند. از آنجا که معیارهای یک دسته از یک جنس هستند، بنابراین می توان با مقایسه آنها با یکدیگر، معیار مناسب را به آسانی انتخاب نمود. با این رویکرد، دسته بندی مشابهی برای عملکرد نیز تعیین خواهد شد [۶]. Thor ادعا می کند می بایست مجموعه ای شامل ۴ تا ۶ معیار متوازن اندازه گیری عملکرد، معمولاً شامل بهره وری کیفیت و رضایت مشتری را به کار گرفت که نتیجه آن ایجاد یک دیدگاه فراگیر و جامع می باشد [۷].

۲-۲- نواقص سیستم های اندازه گیری موجود

در زمینه SCM، نقش سیستم های اندازه گیری عملکرد PMS^۳ به علت داشتن نقایص متعدد کمرنگ می باشد. سیستم اندازه گیری های سنتی که بر امور مالی تکیه دارد دچار انتقادات زیادی در موارد زیر شده است: دیدگاه فرصت طلبانه و سودجویانه، تشویق بهینه سازی در سطح محلی، عدم حمایت از توسعه مداوم و معیارهای چند بعدی. به علاوه، PMS ها در زمینه SCM در عین حال دچار مسائل بسیاری به شرح زیر هستند:

- هم جهت نبودن با استراتژی ها
 - فقدان رویکرد متعادل و یکسان به اندازه گیری های مالی و غیر مالی
 - فقدان تفکر منظم و سازمانی، که در آن هر زنجیره تأمین به عنوان یک کل نگریسته شود و بر اساس آن کل سنجش گردد.
 - عدم توجه به مفاهیم پایه ای مدیریت زنجیره تأمین و در نتیجه تشویق بهینه سازی در سطح محلی
- با عیوب ذکر شده، سنجش عملکرد نمی تواند به توسعه SCM کمک کند. روش های مؤثر ارزیابی عملکرد همواره مورد بحث بوده و به پژوهش بیشتر نیاز دارد.

۲-۳- سیستم های اندازه گیری عملکرد فرآیندگرا

Felix و همکاران، اولین چهارچوب ارزیابی عملکرد زنجیره تأمین را بر اساس یک مدل فرآیندگرا ارائه داد. در تحقیق ذکر شده، معیارهای ارزیابی به سه دسته کلی هزینه، پاسخگویی به مشتری و بهره وری تقسیم شده است، و ارزیابی زنجیره تأمین بر اساس فرآیندهای اصلی و زیرفرآیندهای آن انجام می پذیرد [۸]. بر اساس تحقیقات Davenport یک فرایند به عنوان یک دسته از فعالیت ها طراحی می شود که هدف

^۳ Performance Measurement System

برآورده کردن يك نیاز براي مشتري را دنبال مي کند[۹]. هر فرايند کلیدی و غير قابل جایگزین شامل يك سري زیر فرايند است و هر يك از اين زیر فرايند ها نیز شامل يك سري فعالیت است، بنابراین عملکرد فرايند کلیدی بستگی به عملکرد زیر فرايند هاي آن و عملکرد زیر فرايند ها بسته به عملکرد فعالیت هاي اين مجموعه دارد. و در نتیجه در صورتی که بتوان فعالیت هاي لایه هاي انتهایی را نظارت و کنترل نمود، می توان فرايند اصلی در سیستم را از نظر عملکرد سنجید و سپس آن را در راستای رسیدن به هدف هاي سازمان سوق داد.

۲-۴- مدل SCOR

انجمن SCC^۴ ایالات متحده، مدلی با عنوان SCOR^۵ به عنوان يك استاندارد صنعتی برای مدیریت زنجیره تأمین تهیه کرده است که آخرین نسخه آن (Version ۶,۱) در سال ۲۰۰۴ عرضه گردیده است[۱۰]. این مدل مفاهیم متداول و معمول پروسه هاي تجاری، مهندسی مجدد، بازاریابی و سنجش فرآیندها را در يك چهارچوب متقاطع عملیاتی^۶ ترکیب می کند. این مدل با ارائه تعاریف و تشریح هاي استاندارد از فرآیندهاي مدیریتی و روابط آنها و ملاک هاي سنجش کارآیی استاندارد، بستر استانداردسازی و بهبود مستمر را برای هر زنجیره تأمین فراهم می کند. این مدل برخلاف مدل هاي تجزیه کلاسیک که به منظور شناسایی پیکره بعضی فرآیندهاي خاص به وجود آمده بودند، يك مدل استاندارد و فراگیر را ارائه می دهد که تا ۳ سطح جزئیات فرآیندهاي مدیریت زنجیره تأمین را تشریح می کند. فرآیندهاي پیچیده مدیریتی به واسطه مدل SCOR تکمیل شده و بهبود می یابند، به صورت شفاف و مرتبط شناسایی می شوند، مورد سنجش و کنترل قرار می گیرند و قابلیت جهت گیری و هدفمند سازی را پیدا می کنند.

SCOR برای تمامی فرآیندهاي مورد بررسی ملاکهایی را برای ارزیابی در ۵ دسته ارائه می کند. پایایی، پاسخگویی، انعطاف پذیری، هزینه ها و دارایی^۷. مزیت اصلی ارزیابی عملکرد توسط این مدل نسبت به مدل هاي پیشین، فرایندگرا بودن دیدگاه این مدل است. در نتیجه این دیدگاه فرایندگرا، پیکره سلسله مراتبی و ساختاریافته ای از ارزیابی ها و معیارها بوجود می آید که يك دید کلی نسبت به زنجیره تأمین به همه مدیران زنجیره داده می شود.

این مدل کلیه شاخص هاي مناسب برای ارزیابی فرآیندها را گرد هم آورده است. متد اندازه گیری عملکرد بر پایه مدل فرایندگرای زنجیره تأمین قرار گرفته است، آن چنان که معیارها را می توانیم از عملکرد فرآیندها استنتاج کنیم. هر فرآیندی منابع خاصی را مصرف می کند و مأموریت و اعمال مشخصی را انجام می دهد تا سرانجام ارزش افزوده ای برای فرآورده ای که به مصرف کننده نهایی تحویل می شود ایجاد نماید. مصرف منابع، انجام عملیات برنامه ریزی شده انجام گرفته و دریافت خروجی هاي مورد انتظار عملکردهاي پایه ای هر فرآیندی هستند. زمان، کار، سرمایه، نیرو، تسهیلات و اطلاعات منابع متداولی هستند، که فرآیند ها مصرف می کنند. به طور سنتی این موارد را می توان بر اساس مقدارشان در هر واحد خروجی اندازه گیری کرد. عملکرد انجام عملیات و دریافت خروجی هاي مورد انتظار می تواند بر

^۴ Supply Chain Council

^۵ Supply Chain Operations Reference Model

^۶ Cross Functional

^۷ Reliability, Flexibility, Responsiveness, Cost & Asset

اساس برنامه ریزی انجام شده برای این عملکردها سنجیده شوند. برای مثال فرایند خرید به طور عمده ای مسئول و پاسخ گو به فرایند تدارک مواد است و مواردی از این قبیل. پس می تواند با صورت کیفیت، پایایی و ارتباط مناسب با تأمین کننده-خریدار فرایند تدارکات مواد ارزیابی شود. پایایی در تحویل و حمل و نقل و انعطاف پذیری در تأمین مواد تولید و تحویل سفارشات توجهات فراروانی را در ارزیابی عملکرد زنجیره تأمین به خود جلب کرده است. برای هر فرایند و زیرفرایند هایش که لازم است مورد ارزیابی قرار بگیرند، معیارهای متناظری به صورت سلسله مراتب مشخص، رده بندی شده اند. تجزیه فرآیندهای زنجیره تأمین تا سطح فعالیت، نیز این تعداد شاخص های ارزیابی را تشدید کرده است، به همین واسطه جمع آوری و تحلیل کلیه این شاخص ها از تمام سطوح کاری دشوار و در شرکت های بزرگ گاهی ناممکن است.

۳- فرآیند تحلیل برخط (OLAP)^۸

نسل جدید برنامه های کاربردی، هوشمندی کسب و کار^۹ (BI) می باشد که عبارتست از فرآیند تبدیل داده های خام گردآوری شده به اطلاعات قابل استفاده در تصمیم گیری های سازمانی^[۱۱]. BI بدون شک منبع کسب مزیت رقابتی در محیط متغیر امروز محسوب میشود. هر چه میزان کیفیت طراحی و فناوری به کار رفته در هوشمندی کسب و کار بیشتر باشد، تصمیمات سازمان اثر بخش تر خواهد بود. BI به سه بخش اصلی تقسیم می شود: گزارش گیری معمول^[۱۰] (TQR)، OLAP و داده کاوی^[۱۱] (DM). از TQR و OLAP برای دریافت گزارشات موردی و از داده کاوی برای تشخیص روند یا داده های غیر متعارف و بخصوص تحلیل سری های زمانی^[۱۲] استفاده می شود. بهترین تعریفی که می توان از OLAP نمود تحلیلی سریع اطلاعات چند بعدی مشترک^[۱۳] (FASMI) است^[۱۲]. خصوصیت مهم OLAP قابلیت تحلیل داده ها می باشد. OLAP علاوه بر TQR که گزارش های دلخواه را ارائه می دهد، امکان تحلیل داده ها را فراهم می نماید؛ در واقع OLAP بخشی از چهارچوب فرآیند تصمیم محور تحلیل گرا^[۱۴] (ABDOP) در سازمان می باشد که اطلاعات تحلیل شده از فعالیت ها، پروژه ها، فرآیندها (مانند برنامه ریزی، بودجه بندی، تخصیص منابع و ارزیابی) عرضه می کند، در مقابل با OLTP^[۱۵] سروکار داریم که برای تصمیم گیری بر پایه اطلاعات تحلیل نشده یا نیمه تحلیلی، می باشد (مانند خرید، فروش، حمل و نقل و تولید و در کل فعالیت های عملیاتی سازمان). با عنایت به توضیح فوق، تفاوت میان TQR و OLAP براساس "تحلیل گرای" مشخص می شود. دیگر خصوصیت مهم OLAP، مفهوم چند بعدی سازی^[۱۶] است. بدین مفهوم که داده های ورودی از انبار داده ها^[۱۷] (DW) - به عنوان بخش دیگری از ABDOP - به صورت چند بعدی در سلسله مراتب ها جای می گیرند

^۸ OnLine Analytical Processing

^۹ Business Intelligence

^{۱۰} Traditional Querying & Reporting

^{۱۱} Data Mining

^{۱۲} Time Series Analysis

^{۱۳} Fast Analytic Shared Multidimensional Information

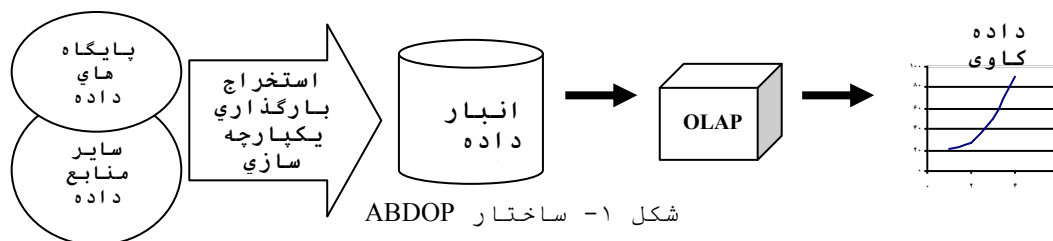
^{۱۴} Analysis-Based Decision-Oriented Processing

^{۱۵} OnLine Transactional Processing

^{۱۶} Multidimensionality

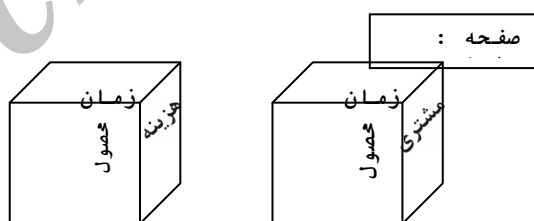
^{۱۷} Data warehouse

و تشکیل مکعب داده^{۱۸} را می دهند. شکل ۱ ساختار ABDOP را نشان می دهد.

شکل ۱- ساختار ABDOP

انواع ابعاد در چند بعدی سازی شامل ابعاد متغیر^{۱۹} (ابعادی که به دنبال تعیین مقدار آنها هستیم، مانند هزینه و میزان فروش) و ابعاد شناساگر^{۲۰} (ابعادی که میزان متغیرها را بر اساس آنها پیدا می کنیم مانند زمان) می شود [۱۳]. در واقع هر مکعب داده از سه بعد تشکیل شده است که هر بعد می تواند خود یک سلسله مراتب باشد، به عنوان مثال سلسله مراتب متغیرها یا سلسله مراتب زمان شامل سال، ماه و هفته. معمولاً در هر مکعب داده دو بعد را به شناساگرها و یک بعد را به سلسله مراتب متغیرها تخصیص می دهند (شکل ۲). علاوه بر شکل ترسیمی رایانه ای مکعب داده ها، که امکان نمایش سه بعد را فراهم می سازد، مفهوم چند بعدی سازی امکان تعریف ابعاد به تعداد دلخواه در فضایی واقعا چند بعدی را می دهد. اما در هر صورت بیشینه تعداد قابل ارائه در نمایشگر، چهار بعد (سه بعد بر روی محور های مکعب داده ها و یک بعد در صفحه که با تغییر صفحه روی سلسله مراتب بعد چهارم - معمولاً متغیرها - می توان حرکت نمود - شکل ۲). Roll up و Drill down در سلسله مراتب ابعاد از مهمترین امکانات OLAP می باشد که به تحلیل مکعب داده ها و به تحلیل و گزارش گیری موردی چند بعدی کمک می کند. Drill Down عبارت است از حرکت عمقی همزمان در سلسله مراتب ابعاد مختلف و مشاهده داده های مطلوب. در واقع تحلیلگران اطلاعات و مدیران واحدهای سازمانی با ابزار Drill down و Roll up می توانند به تمامی دادهها در هر حجمی از داده و هر سطحی از کسب و کار دسترسی داشته باشند.

شکل ۲- نمایش سه بعدی و چهار بعدی مکعب داده

۴- ارزیابی چند بعدی عملکرد زنجیره تأمین با ابزار OLAP

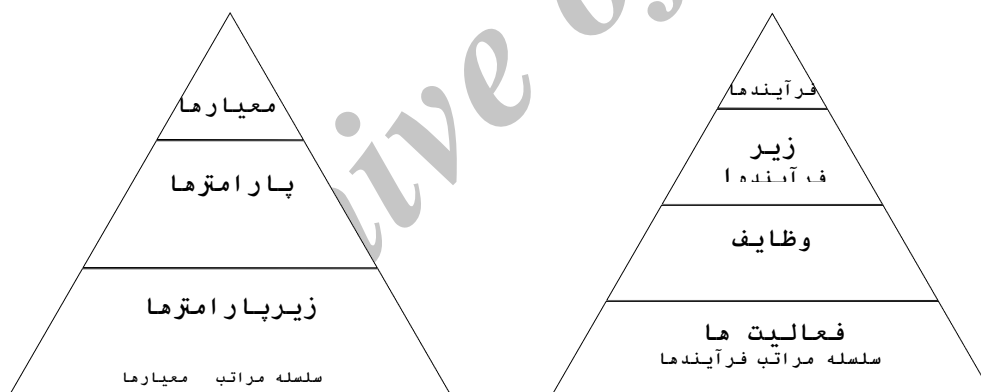
ارزیابی زنجیره تأمین با استفاده از مدل SCOR به ابزاری تحلیلی نیاز دارد که ماهیت و خصوصیات مدل را بتوان با آن انطباق داد. موارد ذیل دلایل استفاده از OLAP به عنوان ابزار ارزیابی را نشان می دهد:

^{۱۸} Data Cube

^{۱۹} Variable Dimension

^{۲۰} Identifier Dimension

- از آنجا که مدل SCOR با فرآیندهای متنوعی از واحدهای مختلف سازمان سروکار دارد، یک پایگاه داده محلی (Database) پاسخگوی حجم عظیم داده‌ها خواهد بود. در این مورد ابزار مفید برای گردآوری و ذخیره‌سازی داده‌ها، ابزار داده‌ها می‌باشد. ابزار داده‌ها امکان استخراج داده‌ها از منابع مختلف، تبدیل داده‌ها به فرم یکپارچه و آماده برای تحلیل را فراهم می‌کند، بنابراین ارزیابی عملکرد زنجیره تأمین مستلزم طراحی ساختار ABDOP (شامل ابزار داده‌ها و OLAP) در سازمان است.
- از سوی دیگر، هر چه امکان ارزیابی زنجیره تأمین براساس ابعاد مختلف (شامل فرآیندها، معیارها و ابعاد دیگر مانند زمان) به طور همزمان وجود داشته باشد، تحلیل بهتری از عملکرد در دسترس خواهد بود، که ماهیت چندبعدی سازی OLAP مرتفع کننده این نیاز می‌باشد.
- ساختار مدل SCOR ماهیتی سلسله‌مراتبی دارد و در واقع از دو سلسله‌مراتب اصلی شامل سلسله‌مراتب فرآیندها (فرآیندهای اصلی، زیرفرآیندها، وظایف و فعالیت‌ها و...) و سلسله‌مراتب معیارها^{۲۱} (معیارها، پارامترها و زیر پارامترها) تشکیل شده است که دقیقاً با ماهیت سلسله‌مراتبی ابعاد در OLAP همخوانی دارد. در واقع هر کدام از سلسله‌مراتب فوق به عنوان یک بعد به همراهی بعد دیگر (مانند زمان) تشکیل مکعب داده‌های مدل SCOR را در OLAP خواهند داد. شکل ۳ سلسله‌مراتب فرآیندها و معیارها را نشان می‌دهد.

شکل ۳- سلسله‌مراتب فرآیندها و معیارها

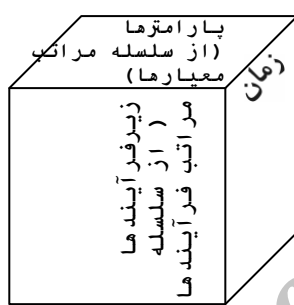
- همانطور که بیان شد، برای استفاده سودمند از SCOR، خاص منظوره نمودن^{۲۲} و انطباق آن با واقعیت‌های سازمان، مدل امکان تعریف فعالیت‌ها و زیر فعالیت‌ها در سلسله‌مراتب فرآیندها و زیر پارامترها در سلسله‌مراتب معیارها داده شده است، و این

^{۲۱} مدل SCOR سلسله‌مراتب مشخصی از معیارها ارائه نمی‌دهد و تمامی معیارها تحت عنوان Metric شناخته می‌شوند، اما می‌توان معیارهای ارائه شده در این مدل را به چند سطح تقسیم نمود؛ معیارهایی که برای زیر فرآیندها ارائه شده است (تحت نام معیار)، معیارهایی که برای وظایف ارائه شده است (با عنوان پارامتر) و معیارهایی که می‌توان برای فعالیت‌ها ارائه داد (زیر پارامتر). چنین سلسله‌مراتبی در قالب مدل در ابزار OLAP کاربردی به نظر می‌رسد.

^{۲۲} Customization

مطلب با امکانات OLAP در مورد تعریف سطوح مختلف در سلسله مراتب ابعاد سازگاری دارد.

- تحلیل موثر در مکعب داده های زنجیره تأمین، با توجه به سطوح متنوع و حجم زیاد داده ها در سلسله مراتب ها (فرآیندها و معیارها) و سایر ابعاد تعریفی، نیازمند به کارگیری عملگری برای حرکت عمقی در سلسله مراتب برای دسترسی به داده های مطلوب است. عملگر Roll up/Drill down در OLAP چنین امکانی را در اختیار کاربر قرار می دهد. شکل ۴ مکعب داده تشکیل شده از ابعاد پارامترها از سلسله مراتب معیارها و زیرفرآیندها از سلسله مراتب فرآیندها را نشان می دهد.

شکل ۴- نمونه ابعاد یک مکعب داده ارزیابی زنجیره تأمین

کاربری بعد چهارم (بعد صفحه) در ارزیابی عملکرد زنجیره تأمین در نرم افزارهای OLAP، هنگامی روشن می شود که به منظور تحلیل چندبعدي مناسب تر، علاوه سلسله مراتب فرآیند و سلسله مراتب معیارها و بعدی مانند زمان (که در کنار هم مکعب داده ها را تشکیل می دهند)، نیاز به تعریف ابعاد دیگر باشد؛ با توجه به افزایش محدوده کاری شرکت های بزرگ (که محدوده اصلی کاربرد OLAP در ارزیابی زنجیره تأمین می باشند) و پیچیدگی فعالیت های آنان، زنجیره تأمین اینگونه شرکت ها بر اساس به محصول، مشتری و غیره قابل تجزیه می باشد. این تجزیه می تواند تشکیل دهنده بعد چهارم (بعد صفحه) در مکعب داده ها باشد.

به منظور به کار گیری مناسب OLAP به عنوان ابزار ارزیابی چند بعدی زنجیره تأمین، می بایست فاکتورهای مهمی را در طراحی ابزار در نظر داشت؛ OLAP می بایست از چند کاربره بودن ساختار خود پشتیبانی کند، بدین معنی که نه تنها تحلیلگران زنجیره تأمین سازمان، بلکه مدیران واحدهای سازمانی درگیر در زنجیره تأمین به داده های محصول خود دسترسی داشته باشند. اما در این میان فاکتور دیگر امنیت داده ها می باشد. از آنجایی که فلسفه به کارگیری OLAP، ارائه داده ها به کل کسب و کار است، و در عین حال زنجیره تأمین دارای داده های خام اما استراتژیک برای سازمان می باشد، لزوم اجرای تمهیدات امنیتی، نظیر تعریف سطوح دسترسی کاربران به داده های مختلف، ضروری می باشد [۱۴]. فاکتور مهم دیگر طراحی مناسب انبار داده ها و تعریف رابط بین مخازن مجزا و غیر یکپارچه داده ها و OLAP با انبار داده ها می باشد. انعطاف پذیری در تعریف ابعاد، گزارشات و گرافیک OLAP فاکتور مهم دیگر می باشد. علاوه بر مسائل فوق، از آنجا که داده کاوی و تحلیل های آماری به طور یقین سبب بهبود عملکرد زنجیره تأمین خواهد شد، اتصال OLAP به نرم افزارهای آماری، قابلیت ارزیابی را دوچندان خواهد نمود.

یکی از مشکلاتی که سبب کاهش کارایی مکعب داده ها، سرعت محاسبات و یا به تعبیر دیگر عملکرد نهایی OLAP می شود، تراکم پایین فضاهای پر در مکعب داده است؛ بدین معنی که هر چه قابلیت تعریف داده در محل تقاطع سه بعد در فضای داخل مکعب بیشتر وجود داشته باشد، تراکم فضاهای خالی^{۲۳} داخل مکعب داده کمتر خواهد بود و این امر سبب عدم اتلاف زمان محاسبات در مکعب داده های حجیم می گردد؛ تعریف صحیح ابعاد و سلسله مراتب سبب کاهش تراکم فضای خالی خواهد شد. با توجه به تمام اوصاف فوق، پیش از طراحی و استفاده از هوشمندی کسب و کار در ارزیابی عملکرد زنجیره تأمین، می بایست مسائلی نظیر بازگشت سرمایه^{۲۴} (ROI) و تحلیل ریسک^{۲۵} (RA) به طور جامع در نظر گرفته شود [۱۵].

۵- نتیجه گیری

چنانکه مشاهده شد، به کارگیری زنجیره تأمین بدون ارزیابی عملکرد آن سودمند نخواهد بود، از سوی دیگر مدل SCOR جامع ترین مدلی است که تا به حال برای امر فوق ارائه شده است، اما با توجه به خصوصیات این مدل شامل ماهیت سلسله مراتبی آن و حجم زیاد داده ها (که نیازمند یکپارچگی می باشند)، OLAP (یکی از شاخه های هوشمندی کسب و کار)، ابزار مناسبی برای ارزیابی چند بعدی زنجیره تأمین می باشد، که علاوه بر مرتفع کردن نیازهای فوق امکان ایجاد ارزش افزوده را از طریق تحلیل داده ها در عمق سلسله مراتب (Drill down/Roll up) فراهم می کند.

منابع

- [۱] Lambert, D.M., Cooper, M.C. and Pagh, J.D., ۱۹۹۸, "Supply chain management: Implementation issues and research Opportunities", *the International Journal of Logistics Management*, Vol. ۹ No. ۲, pp. ۱-۱۹.
- [۲] Sink, D.S. and Tuttle, T.C., ۱۹۸۹, "Planning and Measurement in Your Organization of the Future", Industrial Engineering and Management Press, Norcross, GA.
- [۳] Beamon, B.M., ۱۹۹۹, "Measuring supply chain Performance", *International Journal of Operations & Production Management*, Vol. ۱۹ No. ۳, pp. ۲۷۵-۹۲.
- [۴] Gunasekaran, A., Patel, C. and Tirtiroglu, E., ۲۰۰۱, "Performance measurement and metrics in a supply chain environment", *International Journal of Operations & Production Management*, Vol. ۲۱ No. ۱۲, pp. ۷۱-۸۷.
- [۵] Stainer, A., ۱۹۹۷, "Logistics ± a productivity and Performance perspective", *Supply Chain Management*, Vol. ۲ No. ۲, pp. ۵۳-۶۲.
- [۶] Neely, A., Gregory, M. and Platts, K., ۱۹۹۵, "Performance measurement system design", *International Journal of Operations & Production Management*, Vol. ۱۵ No. ۴, pp. ۸۰-۱۱۶.
- [۷] Thor, C.G., ۱۹۹۴, "Measures of Success ± Creating a High Performing Organization", Oliver Wight, Essex Junction, VT.
- [۸] Felix T.S. Chan, H.J. Qi H.K. Chan, Henry C.W. Lau and Ralph W.L. Ip, ۲۰۰۳, "A conceptual model of performance measurement for supply chains", *Management Decision*, Vol. ۴۱, No.۷, pp. ۶۳۵-۶۴۲

^{۲۳} Data Sparsity

^{۲۴} Return On Investment

^{۲۵} Risk Analysis

- [٩] Davenport, T.H., ١٩٩٣, *Process Innovation ± Reengineering Work through Information Technology*, Harvard Business School Press, Boston, MA.
- [١٠] SCOR Version ٩.٠, Supply Chain Operations Reference Model, Supply Chain Council Inc., ٢٠٠٣
- [١١] Business Intelligence: Applications of Industrial Strength, Micro Strategy Co, ٢٠٠٤
- [١٢] The OLAP Report, OLAP Council, ٢٠٠٣
- [١٣] E. Thomsen, "OLAP Solutions: Building Multidimensional Information Systems", Wiley, ١٩٩٧
- [١٤] T. Priebe, G. Pernul, "*Towards OLAP Security Design*", University of Essen, ACM , ٢٠٠٠
- [١٥] Enterprise Business Intelligence ROI, SAP Co, ٢٠٠٠

Archive of SID